

# Cartea lui Daniel - O sută douăzeci și doi

*Dezvăluirea Adevărului: O călătorie prin Daniel 11 și zguduirea poporului lui Dumnezeu*

Jeff Pippenger  
2024-03-07

1989, ubwo umucyo wo muri Daniyeli igice cya cumi na kimwe, umurongo wa mirongo ine kugeza kuri mirongo ine n'itanu, wafungurwaga mu gihe cy'iherezo, abanzi b'ukuri batanze uguhangana kwatumye Imana ihishura ukuri ko kurengera amahame shingiro y'uwo murongo wo mu gitabo cya Daniyeli, ari na wo wahise uba ingingo n'icyibandwaho by'ibitero bya Satani. Iyo mpaka yerekeye ukuri n'ikinyoma muri ayo mateka yakoreshejwe na Mwuka Wera kugira ngo hamenyekane amategeko amwe n'amwe y'ubuhanuzi yari kurushaho kongera ubumenyi bwari bwafunguwe kandi bwari bugiye gukomeza kugerageza igisekuru cya nyuma cyo mu mateka y'isi. Twagiye dutekereza ku "mikoreshereze itatu y'ubuhanuzi," kandi tukamenya izo mikoreshereze nk'itegeko ry'ingenzi ryahishuwe binyuze mu nzira y'uguhangana Satani yagaragaje muri iyo minsi yahise. Uwo murongo w'impaka uvugwaho nko "gushungurwa," nk'uko Sister White abyita.

„Mi-a fost îndreptată atenția asupra providenței lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său și mi s-a arătat că fiecare încercare făcută prin procesul de rafinare și curățire asupra creștinilor cu numele dovedește că unii sunt zgură. Aurul fin nu se vede întotdeauna. În fiecare criză religioasă, unii cad sub ispită. Zguduirea lui Dumnezeu spulberă mulțimi ca pe frunzele uscate. Prosperitatea înmulțește o masă de mărturisitori. Adversitatea îi curăță din biserică. Ca grup, duhul lor nu este statornic cu Dumnezeu. Ei ies din mijlocul nostru pentru că nu sunt dintre ai noștri; căci atunci când se ridică necazul sau persecuția din pricina Cuvântului, mulți se poticnesc.” Testimonies, volumul 4, 89.

„Scuturarea” este produsă atunci când adevărul este desigilat de Leul din seminția lui Iuda și, după aceea, este introdus.

„Am întrebat care era semnificația zguduirii pe care o văzusem și mi s-a arătat că ea va fi provocată de mărturia directă, cerută de sfatul Martorului Credincios către laodiceeni. Aceasta își va avea efectul asupra inimii celui ce o primește și îl va conduce să înalțe stindardul și să vestească adevărul direct. Unii nu vor suporta această mărturie directă. Ei se vor ridica împotriva ei, iar aceasta este ceea ce va provoca o zguduire în mijlocul poporului lui Dumnezeu.” Early Writings, 271.

Introducerea „adevărului” produce întotdeauna o zguduire, iar adevărul care a fost desigilat în 1989 a făcut tocmai acest lucru. Unul dintre beneficiile împotrivrării aduse împotriva adevărului a fost dezvoltarea unui set de reguli pentru a stabili creșterea cunoștinței de-a lungul anilor care au urmat după 1989. Dezvoltarea regulilor este paralelă cu dezvoltarea unui set de reguli în perioada milleritilor. Toate aplicațiile triple ale profeției biblice contribuie la claritatea evenimentelor zilelor de pe urmă.

Les triples applications de Rome et de Babylone établissent la relation entre la femme et la bête qu'elle monte et sur laquelle elle règne au cours de l'histoire de la crise de la loi du dimanche, laquelle est aussi l'histoire du jugement exécutif de Dieu sur la prostituée de Babylone.

Trīskāršais pielietojums izteikumiem “vēstnesis, kas sagatavo ceļu Derības Vēstnesim”, kā arī “Elija”, identificē darbu un vēsti abos periodos, kuri attēlo pārbaudes laika noslēgumu pēdējās dienās. Pirmais periods sākas ar Atklāsmes grāmatas astoņpadsmitās nodaļas pirmo balsi, kas attēlo dzīvo izmeklējošās tiesas sākumu laodikejiskajam adventismam, un pēdējais periods sākas ar Atklāsmes grāmatas astoņpadsmitās nodaļas otro balsi, kas attēlo Bābeles netikles izpildtiesu.

Īntreiteles aplicāri ale Romei ſi Babilonului reprezentā istoria externā a poporului lui Dumnezeu din zilele de pe urmā, ſin timp ce ſintreiteles aplicāri ale lui Ilie ſi ale solului care pregāteſte calea reprezentā istoria internā a poporului lui Dumnezeu din zilele de pe urmā. Īntreita aplicare a celor trei Vaiuri identificā solia care strābate ambele perioade, care ſimpreunā reprezentā perioada de ſincheiere a judecāſii, care ſincepe cu casa lui Dumnezeu ſi, dupā aceea, se abate asupra celor din afara casei lui Dumnezeu. Cele trei Vaiuri identificā faptul cā islamul este solia ploii tārzii ſi, de asemenea, unealta de judecatā pe care Dumnezeu o foloseſte ſimpotriva acelora care impun ſinchinarea la soare asupra ſintregii omeniri. Īncheierea judecāſii reprezentā „zilele rāzbunārĳii lui Dumnezeu”, atāt asupra bisericii Sale apostaziate, cāt ſi asupra celor rāi din afara bisericii Sale.

Cānd Isus ſi-a ſinceput pentru ſintāia datā slujĳirea ſin biserica din Nazaret, El a folosit Isaia capitoul ſaizeci ſi unu pentru a-ſi defini slujĳirea, solia ſi lucrarea, care includeau ſi identificarea timpului rāzbunārĳii lui Dumnezeu. Slujĳirea, solia ſi lucrarea Sa preſinchipuiau slujĳirea, solia ſi lucrarea celor o sutā patruzeci ſi patru de mii, cāci ei, ſin mod profetic, urmeazā Mielul oriunde merge El.

Duhul Domnului Dumnezeu este peste mine, pentru cā Domnul M-a uns sā vestesc celor blānzi veſti bune; M-a trimis sā leg rānile celor cu inima frāntā, sā vestesc robilor slobozenia ſi prinſilor de rāzboi izbāvĳirea; sā vestesc anul de ſindurare al Domnului ſi ziua rāzbunārĳii Dumnezeului nostru; sā māngāi pe toſi cei ce jelesc; sā dau celor ce jelesc ſin Sion o cununā ſimpārāteascā ſin loc de cenuſā, untdelemnul bucurĳiei ſin locul jelĳirii, haina de laudā ſin locul unui duh māhnit, ca sā fie numĳi terebinſi ai neprihānĳirii, un sad al Domnului, ca sā slujeascā spre slava Lui. Ei vor zidi iarāſi pe vechile dārāmāturi, vor ridica din nou nāruirile de odinioarā ſi vor ſinnoi cetāſile pustiite, rāmase pustii din neam ſin neam. Strāĳinii vor sta ſi vā vor paſte turmele, iar fĳii strāĳinului vor fi plugarii ſi vierĳii voſtri. Dar voi vā veſi numĳi Preoſi ai Domnului, ſi veſi fi numĳi Slujĳitori ai Dumnezeului nostru; veſi mānca bogāſiile neamurilor ſi vā veſi fāli cu slava lor. Isaia 61:1–6.

Isus a fost uns la botezul Sāu, iar acel semn de hotar prefigureazā data de 11 septembrie 2001, cānd ungerea Duhului Sfānt a ſinceput sā coboare asupra acelora care au recunoscut cā revārſarea ploii tārzii din zilele de pe urmā fuſeſe prefiguratā prin istoria millerĳiſilor, care erau vechile dārāmāturi pe care cei o sutā patruzeci ſi patru de mii aveau sā le zideascā din nou, odatā ce se ſintorceau la vechile cārāri ale lui Ieremia.

Mesajul neprihānĳirii lui Hristos din rāzvrātĳirea din 1888 a devenit din nou adevār prezent, iar mesajul din rāzvrātĳirea din 1888 a fost vestea cea bunā care are puterea de a lega inimile frānte, dar

care este lipsită de putere pentru a deschide inimile împietrite ale acelor care au ochi de văzut, dar nu văd, și care au urechi de auzit, dar nu înțeleg. Mesajul neprihănirii lui Hristos din răzvrătirea din 1888 a fost, de asemenea, mesajul către Laodicea, care a venit atunci din nou pentru a deschide ușa temniței celor care erau robi ai păcatului, prin Cel care are puterea de a deschide ușile pe care niciun om nu le poate deschide și de a închide ușile pe care niciun om nu le poate închide.

La 11 septembrie 2001, cei care urmau să vestească acele vești bune trebuiau, de asemenea, să proclame anul de îndurare al Domnului și ziua răzbunării lui Dumnezeu. Anul primirii de către Domnul a început tot atunci, iar El este pe deplin dispus să primească pocăința unui laodicean, până în ziua răzbunării lui Dumnezeu, care va veni odată cu apropiata lege duminicală din Statele Unite. Atunci răzburarea Sa se va manifesta asupra unei biserici care a refuzat să cunoască vremea cercetării ei, iar simultan începe judecata progresivă asupra curvei Babilonului.

Во денот на Неговото благоволение, Тој ветува дека ќе ги утешите сите што тагуваат, а оние што тагуваат во Ерусалим се прикажани во деветтата глава на Езекиел. Нивната утеха се извршува преку Утешителот, преку примањето на пораката за доцниот дожд, која тогаш се излева врз нив. Но само ако го препознаат дождот. Откако ќе Го поседуваат Утешителот и ќе го извршат делото на обновување на старите урнатини, преку методологијата „ред врз ред“, што е прикажана во пасусот од Исаија како дело на поставување на линијата на пророштвото што ја претставува опустошеноста на светата историја врз друга линија на пророштво што прикажува опустошение. Во тоа дело тие ги подигаат опустошувањата на многу поколенија. Тогаш „туѓинците“ ќе им одговорат на оние што тагуваат, кои се издигнати како знаме, за да ги видат туѓинците.

Proclamația lui Hristos cu privire la lucrarea și slujirea Sa, așa cum este prezentată în Isaia, capitolul șaiszeci și unu, este lucrarea și slujirea celor o sută patruzeci și patru de mii. Această lucrare a fost ilustrată în mișcările sacre de reformă, iar în 1989 a sosit vremea sfârșitului pe care toate „vremurile sfârșitului” anterioare o prefiguraseră. După cum un singur verset, Daniel, capitolul opt, versetul paisprezece, a fost identificat ca temelia și stâlpul central al mișcării millerite, versetul care este temelia și stâlpul central al mișcării Future for America este Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci. Pentru milleriți, lumina stâlpului central a fost reprezentată ca lumina viziunii de la râul Ulai, iar pentru mișcarea Future for America, lumina stâlpului central a fost reprezentată ca lumina viziunii de la râul Hiddekel.

„Lumina pe care Daniel a primit-o de la Dumnezeu i-a fost dată în mod deosebit pentru aceste zile de pe urmă. Viziunile pe care le-a văzut pe malurile Ulaiului și ale Hidechelului, marile râuri ale Șinearului, sunt acum în curs de împlinire, iar toate evenimentele prezise se vor împlini în curând.” Testimonies to Ministers, 112.

Lumina ambelor vedenii reprezentate prin cele două râuri este legată împreună și se împlinește în zilele de pe urmă. „Legătura” lor reciprocă reprezintă unirea dintre omenesc și divin, care este solia pe care Sora White o identifică în mod repetat ca fiind solia lui Hristos, în contextul că omenirea unită cu divinitatea nu păcătuiește. Cele două râuri reprezintă chiar această legătură.

„Nimic mai puțin decât ascultarea desăvârșită nu poate împlini standardul cerinței lui Dumnezeu. El nu Și-a lăsat cerințele neprecizate. El nu a poruncit nimic care să nu fie necesar pentru a-l aduce pe om în armonie cu El. Noi trebuie să le arătăm păcătoșilor idealul Său de caracter și să-i conducem la Hristos, prin al cărui har numai poate fi atins acest ideal.

„Mântuitorul a luat asupra Sa infirmitățile omenirii și a trăit o viață fără păcat, pentru ca oamenii să nu se teamă că, din pricina slăbiciunii firii omenești, nu ar putea birui. Hristos a venit să ne facă „părtași firii dumnezeiești”, iar viața Sa declară că omenirea, unită cu dumnezeirea, nu săvârșește păcat.”

“Mântuitorul a biruit pentru a-i arăta omului cum poate birui. Toate ispitele lui Satana, Hristos le-a întâmpinat cu Cuvântul lui Dumnezeu. Încercându-Se în făgăduințele lui Dumnezeu, El a primit putere să asculte de poruncile lui Dumnezeu, iar ispititorul n-a putut dobândi niciun avantaj. La fiecare ispită, răspunsul Său a fost: «Este scris.» Astfel, Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său, cu care să ne împotrivim răului. Nespun de mari și scumpe făgăduințe ne sunt date, pentru ca prin ele să ne facem „părtași firii dumnezeiești, după ce am fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă”. 2 Petru 1:4.

„Îndemnați-l pe cel ispitit să nu privească la împrejurări, la slăbiciunea eului sau la puterea ispitei, ci la puterea Cuvântului lui Dumnezeu. Toată tăria lui ne aparține. «Cuvântul Tău», spune psalmistul, «îl păstrez în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.» «Prin cuvântul buzelor Tale m-am păzit de cărările nimicitorului.» Psalmii 119:11; 17:4.” The Ministry of Healing, 181.

Spoštovani gospod [primek], najlepša hvala za vaše pismo in za pozornost, ki jo namenjate tem pomembnim temam. Z veseljem vam podajam slovenski prevod navedenega odlomka. Povečanje spoznanja v letih 1798 in 1989 je predstavljalo odpečatenje Božje preroške Besede. Njegova Beseda daje moč za premagovanje, kakor je On premagal, in »njegovo življenje razglaša, da človeštvo, združeno z božanstvom, ne greši«. Videnje reke Ulaj je videnje marah njegovega pojavljanja, ki ga predstavlja prerokba o dva tisoč tristo dneh. Videnje reke Hidekel je videnje chazon preroške zgodovine, ki ga predstavlja prerokba o dva tisoč petsto dvajsetih letih. Videnje marah predstavlja božanskost, videnje chazon pa predstavlja človeškost.

Apele celor două râuri ale vechiului Șinear, și anume Ulai și Hidechel, sau ceea ce este cunoscut astăzi drept Tigru și Eufrat, se unesc în cele din urmă în cursul de apă Șatt al-Arab din sudul Irakului, iar Șatt al-Arab se varsă apoi în Golful Persic. Isus folosește ceea ce este fizic și natural pentru a reprezenta ceea ce este spiritual, iar viziunile asociate cu cele două râuri, care sunt acum în curs de împlinire, reprezintă o legătură între omenesc și divin, care are loc pe măsură ce ele ajung la încheierea călătoriei lor spre mare. Acest adevăr este statornicit la începutul celor două profeții care sunt reprezentate prin cele două viziuni din Daniel capitolul opt, versetele treisprezece și paisprezece. O viziune este întrebarea, cealaltă este răspunsul și, în mod logic, ele nu pot fi separate.

Viziunea omenirii, care identifică călcarea în picioare a sanctuarului și a oștirii, a început în anul 677 î.Hr., iar viziunea divinității, care identifică apariția lui Hristos, a început în anul 457 î.Hr.

Legătura dintre divinitate și omenire este reprezentată de cei două sute douăzeci de ani, care leagă cele două puncte de început ale celor două viziuni. Două sute douăzeci este un simbol al „legăturii omenirii cu divinitatea” și este de asemenea reprezentat prin legătura dintre sporirea cunoștinței la vremea sfârșitului, în 1798, și sporirea cunoștinței la vremea sfârșitului, în 1989.

Mesajul oficializat, rezultat din sporirea cunoștinței din 1798, a fost prezentat pentru prima dată de Miller în 1831 (și apoi în ziarul Vermont Telegraph, în 1833). Anul 1831 este la două sute douăzeci de ani după publicarea Bibliei King James în anul 1611. Biblia King James reprezenta un document dublu, al Vechiului și Noului Testament. Începutul și sfârșitul celor două sute douăzeci de ani au „legat” o publicație divină de o publicație omenească. Informația publicației omenești a fost derivată din lumina divină care a fost desigilată la vremea sfârșitului, în 1798, și apoi a fost oficializată prin lucrarea unui instrument omenesc, care începuse să o publice în 1831. A fost o publicație divină, cu un mesaj sigilat în mod divin, care ulterior a fost desigilat de omenire și, după aceea, prezentat printr-un instrument omenesc. Cuvântul ebraic tradus prin „a publica” în Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă a striga, a chema cu glas tare, a face cunoscut, oaspete, a invita, a menționa, a (da) nume, a predica, a proclama, a rosti, a publica. Miller a început să-și publice mesajul în 1831, iar apoi, în 1833, acesta a fost literalmente publicat în Vermont Telegraph.

Mesajul formalizat, rezultat din sporirea cunoștinței din 1989, a fost publicat pentru prima dată în 1996 (în revista The Time of the End), la două sute douăzeci de ani după publicarea celor două documente sacre cunoscute ca Declarația de Independență, în 1776 (și, ulterior, Constituția Statelor Unite), în 1789. Începutul și sfârșitul celor două sute douăzeci de ani leagă divinitatea de umanitate și face aceasta prin publicarea celor două documente divine, începând din 1776. Când cartea lui Daniel a fost desigilată la vremea sfârșitului, în 1989, mesajul formalizat, care fusese adus la existență prin lucrarea unui instrument omenesc, a fost publicat în 1996. Succesiunea a fost: o publicare divină, apoi o desigilare, iar apoi o publicare omenească.

În ambele timpuri ale sfârșitului sunt identificate cele trei trepte ale adevărului. Ambele încep cu o publicație divină ca primă treaptă, iar o publicație omenească ce explică un mesaj divin este ultima treaptă. Treapta din mijloc este aceea în care Leul din seminția lui Iuda desigilează mesajul divin pentru acea istorie anume, iar după aceea alege un instrument omenesc pentru a aduna lumina care a fost desigilată din documentul divin. Când are loc desigilarea, se manifestă răzvrătire din partea celor răi, care nu înțeleg sporirea cunoștinței. Astfel, o publicație divină este reprezentată prin prima literă a alfabetului ebraic, sporirea cunoștinței este reprezentată prin a treisprezecea literă, unde se manifestă răzvrătirea, iar publicația omenească a mesajului divin special pentru acea istorie este ultima literă a alfabetului ebraic; iar, luate împreună, cele trei litere înseamnă „adevăr”.

Viziunile râurilor Ulai și Hiddekel, care se află acum în curs de împlinire, arată că, în zilele din urmă, sporirea cunoștinței provenite din ambele râuri se unește pentru a dovedi că divinitatea unită cu omenirea nu păcătuiește. Daniel a primit viziunea care reprezintă arătarea lui Hristos la încheierea profetiei celor două mii trei sute de ani, în 1844, pe când se afla lângă râul Ulai.

E eu vi numa visão; e aconteceu que, quando vi, eu estava em Susã, no palácio, que está na província de Elão; e vi numa visão, e eu estava junto ao rio Ulai. Daniel 8:2.

Daniel a primit vedenia care reprezintă viziunea celor două mii cinci sute douăzeci de ani de istorie profetică, pe când se afla lângă râul Hidechel.

Și, în a douăzeci și patra zi a lunii întâi, pe când eram pe malul râului celui mare, care este Hidechel. Daniel 10:4.

Gabriel în continuare a identificat scopul viziunii chazon de la râul Hiddekel în versetul paisprezece.

Acum am venit să-ți fac să înțelegi ce se va întâmpla poporului tău în zilele de pe urmă, căci vedenia este încă pentru multe zile. Daniel 10:14.

श्री उलै नदी के द्वारा दी गई दर्शन में 22 अक्टूबर, 1844 को जब मसीह अचानक अपने मन्दिर में आए, तब उनके “प्रकट होने” (दिव्यता) की पहचान की गई है। यह उस तथि को मल्लिराइटों के मन्दिर (मानवता) में “दिव्यता” के प्रवेश का प्रतनिधित्व करता था; क्योंकि प्रायश्चित्त का दनि, अर्थात् “at one-ment” का दनि, दिव्यता और मानवता के संयोग का प्रतनिधित्व करता है। श्री हदिदेकेल नदी के द्वारा दी गई दर्शन यह पहचान करती है कि अन्तमि दनि में परमेश्वर की प्रजा (मानवता) पर क्या बीतेगा।

Începutul viziunii „înfățișării” a fost anul 457 î.Hr. La două sute douăzeci de ani după perioada profetică ce identifică călcarea în picioare a sanctuarului și a oștirii, care a început în 677 î.Hr. Încheierea celor două sute douăzeci de ani care erau legați împreună la punctul de început al celor două viziuni a fost marcată de Numărătorul Minunat, care este și Lingvistul Minunat în Habacuc 2:20.

Însă Domnul este în templul Său cel sfânt: tot pământul să tacă înaintea Lui. Habacuc 2:20.

Veriga dintre omenire și divinitate, reprezentată la început prin punctele de pornire ale celor două profeții, a fost identificată la încheierile lor reciproce prin capitolul și versetul care descriau apariția divinității venind deodată în templul pe care El îl construisese în timpul celor patruzeci și șase de ani care începeau la vremea sfârșitului, în 1798, și se încheiau patruzeci și șase de ani mai târziu, la 22 octombrie 1844.

Nu știți că voi sînteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfînt, și așa sînteți voi. 1 Corinteni 3:16, 17.

La 22 octombrie 1844, în conformitate cu viziunea „arățării”, Habacuc a identificat că Domnul Se afla în templul Său cel sfânt. El ridicase templul care fusese dărâmat și călcat în picioare timp de două mii cinci sute douăzeci de ani, în patruzeci și șase de ani.

ចូរនិយាយទៅកាន់គាត់ថា ពុរះយហ្គេវ៉ានព្រែកពលបរិវារទុរងមានពុរះបនុទូលដូចុនេះថា  
មីលី បុរសមុនាកងលៃឈមោះថា «មីកែ»;  
ហើយគាត់នឹងលូតលាស់ឡើងពីទីកនុលងៃរបស់គាត់  
ហើយគាត់នឹងសង់ពុរះវិហាររបស់ពុរះយហ្គេវ៉ា។ មីនៃហើយ  
គាត់នឹងសង់ពុរះវិហាររបស់ពុរះយហ្គេវ៉ា; ហើយគាត់នឹងទទួលសិរិលុអ ហើយនឹងអង្កុយ  
ហើយគុរបំគុរងលើបលុល្លងុករបស់គាត់;  
ហើយគាត់នឹងជាបូជារុយលើបលុល្លងុករបស់គាត់ផង;

ហើយការពិគ្រោះនៃសន្តិភាពនឹងស្ថិតនៅរវាងពួកគេទាំងពីរ។  
ហើយមកដល់នោះនឹងជារបស់ ហលេមេ និងគូប៊ីយ៉ា និងយដោយ៉ា និងហនេ  
កូនបុរសរបស់សធានា សម្រាប់ជាការរំលឹកមួយនៃកូនពុទ្ធិវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូ។  
ហើយពួកដលៃនៃឆ្នាំនឹងមក ហើយសងនៃកូនពុទ្ធិវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូ  
ហើយអុនករណ៍គុនានឹងដឹងថា  
ព្រះយេស៊ូនៃពួកពលបរិវារបានចាត់ខ្ញុំមកអុនករណ៍គុនា។  
ហើយការនេះនឹងកើតឡើង  
បុរសិបបីអុនករណ៍គុនាស្តាប់បង្គាប់សំឡេងរបស់ព្រះយេស៊ូ ជាព្រះនៃអុនករណ៍គុនា  
ដោយឧស្សាហ៍ខ្ពស់ខ្ពស់។ សាករី ៦:១២-១៥។

În Ioan 2:20, după ce Hristos a curățit templul, ceea ce, potrivit sorei White, a fost o împlinire a capitolului trei din Maleahi, după cum a fost și 22 octombrie 1844, Solul legământului a venit deodată la templul Său.

Isus a răspuns și le-a zis: „Dărâmați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.” Atunci iudeii au zis: „Templul acesta a fost zidit în patruzeci și șase de ani, și Tu îl vei ridica în trei zile?” Dar El vorbea despre templul trupului Său. Ioan 2:19–20.

În împlinirea capitolului trei din Maleahi, Hristos a venit deodată la templul Său atunci când a curățit templul la începutul lucrării Sale, în capitolul doi din Ioan, fapt care a prefigurat data de 22 octombrie 1844. Curățirea templului de către Hristos în capitolul doi din Ioan și data de 22 octombrie 1844 au fost o împlinire a capitolului trei din Maleahi. În capitolul DOI și versetul DOUĂZECI din Ioan, ni se spune că templul omenesc fusese zidit în patruzeci și șase de ani, iar templul divin a fost ridicat în trei zile. Templul omenesc devine „templul sfânt” al lui Habacuc numai atunci când dumnezeirea vine deodată în el, așa cum a făcut la 22 octombrie 1844, căci dumnezeirea unită cu omenirea nu păcătuiește. Viziunile celor două mari râuri ale Șinearului reprezintă adevărul că omenirea unită cu dumnezeirea nu păcătuiește.

Vom continua analiza versetului patruzeci din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel în articolul următor.

Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca o casă duhovnicească, o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. 1 Petru 2:5.